

INTERNATIONAL FESTIVAL OF ANCIENT GREEK DRAMA

PAPHOS ANCIENT ODEON
8-30 AUGUST

Wednesday 8 August 8.30 p.m. - Thursday 9 August 9 p.m.
IPHIGENEIA IN TAURIS by Euripides
KALAMATA MUNICIPAL REGIONAL THEATRE (GREECE)

Saturday 11 August - Sunday 12 August, 9 p.m.
BACCHAE by Euripides
BUCHAREST NATIONAL THEATRE (ROUMANIA)

Wednesday 15 August - Thursday 16 August, 9 p.m.
HIPPOLYTOS by Euripides
THIASOS THEATRE CO. (UK)

ANTIGONE by Sophocles
LITHUANIAN NATIONAL THEATRE

Saturday 18 August - Sunday 19 August, 9 p.m.
CLOUDS by Aristophanes
MALI THEATRE OF MOSCOW

Thursday 23 August - Friday 24 August, 9 p.m.
CASSANDRA NOW (adaptation)
SLAVA THEATRE, SWEDEN

Sunday 26 August - Monday 27 August, 9 p.m.
Selection of scenes from ancient Greek drama

Tuesday 28 August - Wednesday 29 August, 9 p.m.
MEDEA by Euripides
theatre babel (Scotland) - British Council participation

Thursday 30 August, 9 p.m.
Selection of scenes from ancient Greek drama

Organisers: Cyprus Centre of I.T.I, Cultural Services of the Ministry of Education and Culture, Cyprus Tourism Organisation. With the support of Paphos Municipality.

SPONSOR:
MANTILIOS
CULTURAL PAPHIAN CENTRE

ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΑΦΙΑΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

«Μαντήλιος»

σε συνεργασία με το
ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ - ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
«ΑΡΟΔΕΣ»
HERITAGE - CULTURAL EDUCATIONAL
«ARODES» CENTER

Διοργανώνουν το 2002
ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΠΑΝΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΑΓΡΙΟΛΟΥΛΟΥΔΩΝ
ΚΑΙ
ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
σε συνεργασία με
18 ΕΥΡΩΠΑΪΚΕΣ ΧΩΡΕΣ και ΑΛΛΕΣ
ΦΙΛΟΞΕΝΟΥΜΕΝΕΣ μέλη των προγραμμάτων
«LEONARDO DA VINCI»

Στόχος μας:
- Η προβολή της Ανθισμένης Ανοιξης
της Πάφου του ΑΚΑΜΑ και όλης της Κύπρου μας

- Η παρουσιάση των γνωστών και άγνωστων ενδημικών
λουλουδιών και φυτών του τόπου μας

- Η διάσωση των Παραδοσιακών Τεχνών
και του πλούτου της Λαϊκής μας κληρονομιάς.

- Η προβολή της Ανθισμένης
«ΧΕΙΜΕΡΙΝΗΣ και ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗΣ»
περιόδου της Πάφου και όλης της Κύπρου,
που πρέπει να είναι
Ο ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΣ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΣ
«Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΙΩΝ ΤΟΞΩΝ»
ΔΙΑΚΟΠΕΣ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Για γενικές πληροφορίες:
«ΜΑΝΤΗΛΙΟΣ»
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΑΦΙΑΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
FAX: 06-923405

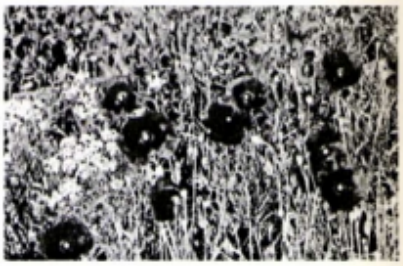

ΔΙΕΘΝΕΣ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΡΧΑΙΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

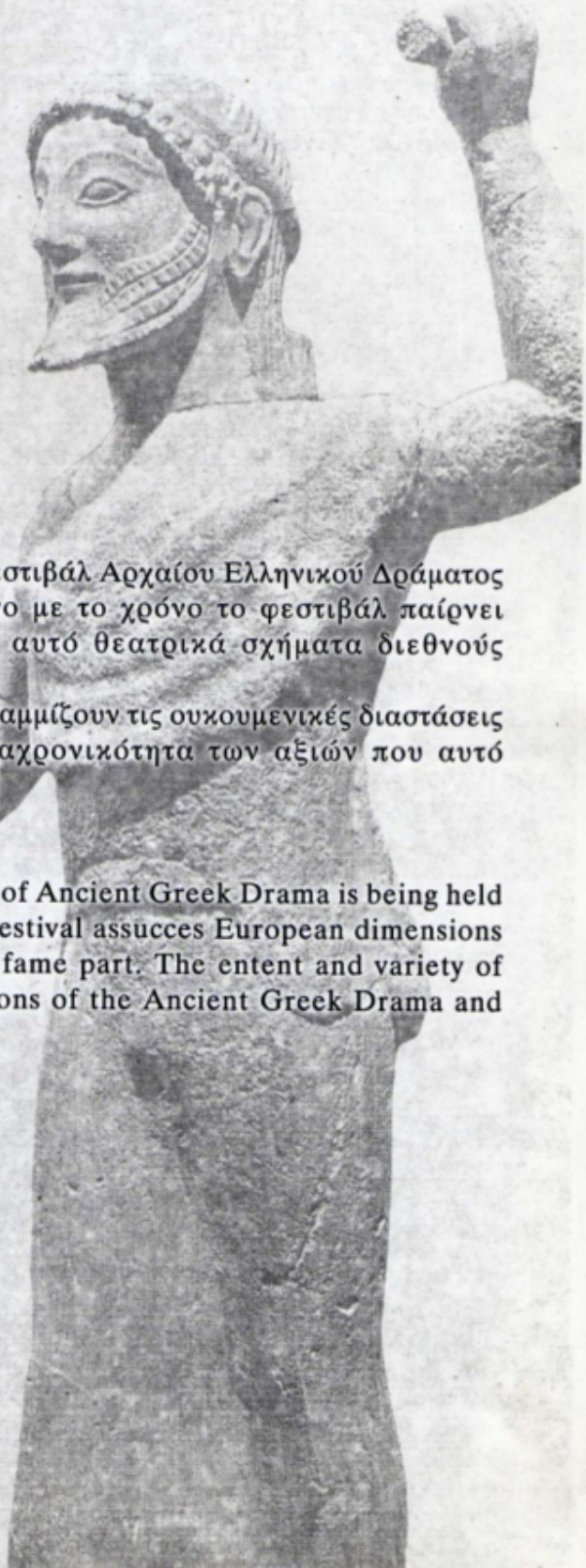

Είναι ο πέμπτος κατά συνέχεια χρόνος που το Φεστιβάλ Αρχαίου Ελληνικού Δράματος οργανώνεται στο Αρχαίο Ωδείο Πάφου. Χρόνο με το χρόνο το φεστιβάλ παίρνει Ευρωπαϊκές διαστάσεις και συμμετέχουν σ' αυτό θεατρικά σχήματα διεθνούς αναγνώρισης.
Η έκταση και η ποικιλία των παραστάσεων υπογραμμίζουν τις οικουμενικές διαστάσεις του Αρχαίου Ελληνικού Δράματος και τη διαχρονικότητα των αξιών που αυτό αντιπροσωπεύει.

This is the fifth consecutive year that the Festival of Ancient Greek Drama is being held at Paphos' Ancient Odeon. Year after year the Festival assucces European dimensions and theatre groups of International recognifien fame part. The entent and variety of the productions underline the universal dimensions of the Ancient Greek Drama and the ever lacting values that it represents.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ

μετάφραση- Κ.Χ. ΜΥΡΗ
σκηνοθεσία- Σ.Σ. ΤΣΑΚΙΡΗ
σκηνικά-κοστουμιά- Γ.Π. ΜΕΤΖΙΚΩΦ
βοηθός σκηνοθέτης- ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΡΜΑΝΟΣ
διδασκαλία χορού- ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΡΜΑΝΟΣ

διανομή- ΜΥΡΙΑΝΘΗ ΣΟΝΤΑΚΗ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΙΑΚΑΡΑΣ, ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΡΜΑΝΟΣ, ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΣΑΠΟΓΑΣ, ΈΛΕΝΑ ΚΑΜΗΛΑΡΗ, ΑΛΕΞΙΑ ΚΟΚΚΑΛΗ, ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΠΕΤΚΟΥ, ΕΙΡΗΝΗ ΣΠΑΝΟΥΔΑΚΗ, ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΤΣΟΥΡΕΛΗΣ.
Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ ΕΙΝΑΙ ΤΗΣ ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ ΒΑΛΑΚΟΥ

Η Παράσταση

Η παράσταση με μοντέρνα γραφή στημένη μέσα σ' ένα λευκό σκηνικό, χώρος κλειστός, ερμητικός με πανταχού παρούσες τις σιωπηλές ακίνητες φιγούρες των νεκρών. Στέκονται σαν μια μετώπη ναού. Μέσα από αυτή τη μετώπη αργά-αργά ξεχωρίζουν οι ήρωες του δράματος που αναδεύουν, κινούνται σαν μέσα σ'ένα όνειρο, που είναι δυσδιάκριτα τα όρια ανάμεσα στη ζωή και το θάνατο.
Η επιθυμία του νόστου, η αγάπη της πατρίδας, η αδερφική αγάπη, το καθήκον του ηρωικού ανθρώπου, είναι τα μοτίβα που εναλλάσσονται μέσα στην Ευριπίδεια τραγωδία, γοητεύουν και συγκινούν.
Η φόρμα της παράστασης αποτελεί υπόμνηση στα αρχαιοελληνικά ταφικά δρώμενα. Αντιμετωπίζει την τραγωδία της Ιφιγένειας σαν μια αναστροφή του μύθου της παραλογής του Τραγουδιού του Νεκρού Αδελφού. Αυτοί που θεωρούνται νεκροί (Ιφιγένεια-Ορέστης) δίνουν ζωή στους ζωντανούς και βοηθούν στην αίσια έκβαση.
Ελπίδα λύτρωσης-επιστροφή στην Αρμονία, ο πλαστός θάνατος συμβολισμός της ελπίδας για τη μετάβαση στον «Θείο Βίο», στον πρότερο κόσμο. Αναβάπτιση και πορεία προς το Φως.

Ο ΜΥΘΟΣ

Η Ιφιγένεια θυσιάστηκε στην Αυλίδα από τον πατέρα της Αγαμέμνονα, για να εξευμενίσει τη θεά Άρτεμη που δεν άφηνε τα καράβια των Ελλήνων να εκστρατεύσουν εναντίον της Τροίας.
Η Άρτεμη, αφού έβαλε ένα ελάφι στη θέση της Ιφιγένειας, την μετέφερε στην μακρινή χώρα των Ταύρων, χρίζοντας την ιέρεια στο ναό της. Στους Ταύρους βασιλεύει ο βάρβαρος Θόας και επικρατεί το άγριο έθιμο να θυσιάζουν στη Θεά όσους ξένους ιδιαίτερα Έλληνες, συλλάβουν. Η Ιφιγένεια είναι υποχρεωμένη πριν από τη θυσία να τελεί αγιασμό πάνω στα θύματα.
Στην έναρξη του έργου Ιφιγένεια αφού αναλογιστεί όλες τις περιπέτειες της ζωής της αφηγείται ένα όνειρο που είδε την προηγούμενη νύχτα. Πιστεύει πως το όνειρο αυτό της έδειξε καθαρά ότι ο αδερφός της Ορέστης έχει πεθάνει.
Αφού φύγει από τη σκηνή, εμφανίζονται ο Ορέστης με τον φίλο του Πυλάδη. Ήρθαν στους Ταύρους για να πάρουν απ'το ναό το άγαλμα της Άρτεμης και να το μεταφέρουν στην Αττική. Αυτή την εντολή έδωσε ο Απόλλωνας των Δελφών στον Ορέστη για να γλιτώσει από τον κατατρεγμό των Ερινύων που τον κυνηγούν για τον φόνο της μητέρας του Κλυταιμνήστρας. Ανακαλύπτουν πως έφτασαν στο σωστό μέρος και συμφωνούν να κρυφτούν όσο είναι μέρα και όταν νυχτώσει να προσπαθήσουν να κλέψουν το άγαλμα.
Ο Χορός που αποτελείται από σκλάβες Ελληνίδες, έρχεται μπροστά στο ναό, μαθαίνει από την Ιφιγένεια για το άσχημο όνειρο και συμμετέχει στο θρήνο της για το χαμένο Ορέστη. Ένας βοσκός έρχεται και αναγγέλλει τη σύλληψη των δυο Ελλήνων ξένων που κατά το έθιμο πρέπει να θυσιαστούν.
Οι αιχμάλωτοι οδηγούνται στη σκηνή. Η Ιφιγένεια θρηνεί για τη μοίρα τους και προσπαθεί να μάθει για τον πόλεμο της Τροίας, για το Άργος και για την οικογένεια του Αγαμέμνονα. Ο Ορέστης χωρίς να φανερωθεί της δίνει όλες τις πληροφορίες και φυσικά της λέει πως ο Ορέστης ζει.
Η Ιφιγένεια του προτείνει να τον σώσει με αντάλλαγμα να μεταφέρει ένα γράμμα στο Άργος. Ο Ορέστης προτιμά να σωθεί ο φίλος του Πυλάδης και κείνος ως υπεύθυνος για όλα να θυσιαστεί. Η ιέρεια φέρνει την επιστολή και ορκίζεται να σώσει τον Πυλάδη. Ο Πυλάδης ορκίζεται να εκπληρώσει την αποστολή του. Η Ιφιγένεια όμως για περισσότερη ασφάλεια σε περίπτωση που το καράβι με τον Πυλάδη βουλιάξει, απαγγέλει το περιεχόμενο της επιστολής αναφέροντάς για πρώτη φορά, πως είναι η Ιφιγένεια και θέλει το γράμμα της να φτάσει στα χέρια του Ορέστη. Κατάπληκτος ο Πυλάδης δίνει αμέσως την επιστολή στον Ορέστη. Μετά την ολοκλήρωση της αναγνώρισης αγωνιούν και οι τρεις πως θα σωθούν απ' τη θυσία, πως θα πάρουν το άγαλμα της Θεάς και πως θα φθάσουν στο μέρος που έχουν κρύψει το καράβι. Η Ιφιγένεια σκέφτεται ένα τέχνασμα που θα τους σώσει και οι τρεις μπαίνουν στο ναό.
Ο χορός των γυναικών νοσταλγεί τη μακρινή πατρίδα και ονειρεύεται τον γυρισμό στα πατρικά του σπίτια.
Έρχεται ο βασιλιάς Θόας και ρωτά αν έγινε η θυσία.
Εμφανίζεται η Ιφιγένεια και του δηλώνει πως για να προχωρήσει η θυσία θα πρέπει οι ξένοι και το άγαλμα να εξαγνιστούν σε απόμακρο μέρος της θάλασσας γιατί και οι δυό έχουν μολυνθεί από μητρικό φόνο. Ο Θόας το δέχεται και οι τρεις τους φεύγουν για το καράβι.
Ο χορός ευχαριστεί τον Απόλλωνα, όταν ένας αγγελιοφόρος έρχεται και ανακοινώνει στον βασιλιά πως οι δύο ξένοι με την Ιφιγένεια και το άγαλμα, δραπέτευσαν. Ο Θόας ετοιμάζεται να κυνηγήσει τους φυγάδες. Τότε εμφανίζεται η Θεά Αθηνά και τον προστάζει να αφήσει ελεύθερους τους ξένους αλλά και τις σκλάβες γυναίκες του χορού να γυρίσουν στην πατρίδα τους.
Ο Θόας υποτάσσεται στο θέλημα της Θεάς και η Αθηνά υπόσχεται στους Έλληνες καλό ταξίδι.

IPHIGENIA IN TAURIS by Euripides

Kalamata Municipal Regional Theatre

Translation – K.H. MYRIS
Directed by – S.S. TSAKIRIS
Sets-costumes – Y.P. METZIKOV
Assistant director and chorus instructor –
GEORGE KORMANOS

CAST

MYRIANTHI SONTAKI
DEMITRIS SHIAKORAS
GIORGOS KARMANOS
GIORGOS TOSAPOYIAS
ELENI KAMILARI
ALEXIA KOKKALI
ANGELIKI PETKOU
IRINI SPANOUDAKI
ANDREAS KOUTSARELIS

The voice of Athena –
ANTIGONE VALAKOU

THE MYTH

Iphigenia was sacrificed by her father Agamemnon in order to appease the goddess Artemis and bring fair weather for the Greek fleet to sail against Troy. Artemis substituted a deer in Iphigenia's place and transported her to the remote land of Tauris where she made her a priestess in her temple. The king of Tauris, Thoas, imposed rituals of death in Artemis' name, sacrificing any stranger who came to his land. Iphigenia is forced to preside over the sacrifices.

As the play begins, Iphigenia tells of a bad dream she had the previous night, in which she saw clearly that her brother, Orestes, had died. Later, Orestes and his friend, Pylades appear. They have come to Tauris to take the statue of Artemis from the temple and carry it back to Attica. This command was given by Apollo to Orestes in order to save him from the Furies, who are hounding him for the murder of his mother, Clytemnestra. They agree to hide until it gets dark and steal the statue from the temple.

The Chorus of captive Greek women come to the front of the temple, learn from Iphigenia of her bad dream and join her in her lament for her dead brother, Orestes.

A herdsman arrives and announces the capture of two Greek strangers who must be sacrificed. The prisoners are led on stage. Iphigenia tries to be informed about the war of Troy, about Argos and about Agamemnon's family. Without revealing his identity Orestes tells her all she wants to know and naturally that Orestes is alive.

Iphigenia offers to save him in exchange of taking a letter of hers to Argos. Orestes prefers that his friend Pylades be saved as he considers himself responsible for everything. The priestess brings the letter, and in order to make sure that Pylades knows its contents in case his ship sinks, she reads out the words to him revealing that she is Iphigenia and that she wants her letter to be given to Orestes. Pylades immediately gives the letter to Orestes. After the recognition the three plot how they can escape death, steal the statue and how they will get to the place where they have hidden the ship.

King Thoas arrives to see whether the strangers have been duly sacrificed. Iphigenia appears and states that in order for the sacrifice to be performed the strangers and the statue must be purified in a solitary place by the sea since both have been tainted with their mother's blood. Thoas agrees and the three leave and make their way to the ship.

The Chorus chants a hymn to Apollo. A messenger arrives and announces to the king that the two strangers, with Iphigenia and the statue, have escaped. Thoas decides to hunt down the fugitives. Then the goddess Athena appears and commands him to call off the hunt and let not only the strangers go free but also the captive Greek women of the Chorus. The king submits to the will of the goddess and Athena promises the Greeks a safe return home.

THE PERFORMANCE

The performance is contemporary, in a white set, tightly enclaved, filled with the ever-present figures of the dead. They are like temple engravings from which the dramatis personae come out, intermingle, moving as if in a dream, between life and death. The form of the performance reminds one of the ancient Greek funeral rituals. Those who are considered dead (Iphigenia and Orestes) give life to those alive, and help them to a happy end.

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΒΑΚΧΕΣ

Εθνικό θέατρο Βουκουρεστίου

Μετάφραση – ALEXANDRU POP
Σκηνοθεσία – MIHAI MANIUTIU
Σκηνικά-MIHAI MADESCU
Κοστούμια – DOINA LEVINTZA
Μουσική – MARCEL IURES, MIHAI MANIUTIU, DIMITRU DADIA
Βοηθός Σκηνοθέτη – IULIANA VALSAN

Διανομή-
Πενθέας – OVIDIU IULIU MOLDOVAN
Αγαύη – FLORINA CERCEL
Διόνυσος – MARIUS BODOCHI
Κάδμος – CONSTANTIN DINULESCU
– EUGEN CRISTEA
– ALEXANDRU BINDEA

Βάκχες – AMALIA COLAN
TATIANA CONSTANTIN CARMEN IONESCU TEODORA MARES BRANDUSA MIRCEA IULIANA MOISE
RODICA MURESAN ECATERINA NAZARE TANIA POPA
CESONIA POSTELNICU

Φρουροί του Πενθέα -
EMIL MURESAN
DRAGOS IONESCU
ADRIAN DRAGUSIN VASILE CALOFIR

Ο Θεός Διόνυσος φθάνει από την Ασία στην Ελλάδα για να επιβάλει τη λατρεία του. Τον ακολουθούν οι Μαινάδες, ιέρειες σε κατάσταση ένθεης μανίας.
Από τη μανία του Διονύσου έχουν κιόλας καταληφθεί όλες οι γυναίκες της Θήβας που έχουν εγκαταλείψει τις οικογένειες τους, επιδοθεί στη βακχεία και τελούν οργιαστικά μυστήρια στη κορυφή του Κιθαιρώνα.
Ο Πενθεας, γιος της Αγαύης, αδερφής της Σεμέλης (μητέρας του Διόνυσου) εξοργισμένος κατηγορεί τον Διόνυσο ως ένα ψευτοθεό και διατάζει τους φρουρούς του να τον συλλάβουν.
Ο Διόνυσος θα τον εκδικηθεί για την ασέβεια του. Τον πείθει να μεταμφιεστεί σε γυναίκα και τον παρασύρει μαζί του στον Κιθαιρώνα για να παρακολουθήσει τα όργια των γυναικών. Εκεί ο Πενθεας θα βρει φοβερό θάνατο, καθώς η μητέρα του Αγαύη, εκλαμβάνοντας τον ως νεαρό λιοντάρι, τον κατασπαράζει με τα ιδία της τα χέρια, ξεριζώνει το κεφάλι του, το καρφώνει σ' έναν θύρσο και επιστρέφει στη Θήβα, επιδεικνύοντας θριαμβευτικά το θήραμα της. Ο Καδμος την κάνει να δει τη πραγματικότητα και αυτή συνειδητοποιεί την πράξη της και ξεσπά σε τραγική κραυγή. Όλοι μένουν άναυδοι μπροστά στη φοβερή εκδίκηση του Διονύσου, που λέει ότι δεν φταίει εκείνος και ότι άλλος τα αποφάσισε.

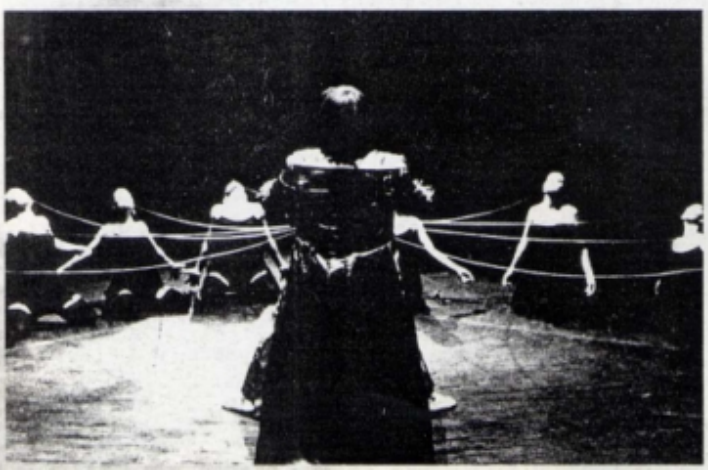

BACCHAE by Euripides
Bucharest National Theatre

Translation – ALEXANDRU POP
Director – MIHAI MANIUTIU
Scenery – MIHAI MADESCU
Costume – DOINA LEVINTZA
Music – MARCEL IURES, MIHAI MANIUTIU, DIMITRU DADIA
Assistant director – IULIANA VALSAN

CAST

Pentheus – OVIDIU IULIU MOLDOVAN
Agaue – FLORINA CERCEL
Dionysos – MARIUS BODOCHI
Cadmus – CONSTANTIN DINULESCU
– EUGEN CRISTEA
– ALEXANDRU BINDEA

Bacchants – AMALIA COLAN
TATIANA CONSTANTIN
CARMEN IONESCU
TEODORA MARES
BRANDUSA MIRCEA
IULIANA MOISE
RODICA MURESAN
ECATERINA NAZARE
TANIA POPA
CESONIA POSTELNICU

Guards of Pentheus –
EMIL MURESAN
DRAGOS IONESCU
ADRIAN DRAGUSIN
VASILE CALOFIR

THE MYTH

Dionysos arrives in Thebes from Asia in order to bring to Greece his cult. He is followed by the Maenads who are possessed by his holy mania. They have already forsaken their homes and families, performing orgiastic rituals on the mount Kithairon.

Pentheus, son of Agave, sister of Semele (mother of Dionysos), accuses Dionysos of being a crook and orders his guards to arrest him. Dionysos will punish Pentheus for his blasphemy. He convinces him to dress as a woman and follow him to Kithairon so as to watch the orgies of the women. There Pentheus will suffer a terrible death, as his mother, possessed by the power of Dionysus, mistakes him for a lion and tears him apart with her own hands, plugs his head on a thyrsus and returns to Thebes triumphant.

Cadmus makes her see the reality and she bursts into a tragic cry. Everybody is shocked by the cruelty of the God, while he says that it was not his fault and that everything was planned by someone else.

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ

Βασισμένη στην ομώνυμη τραγωδία του Ευριπίδη

Σκηνοθεσία - YANA ZARIFI
M.J. COLDIRON
Διασκευή - JAMIE MASTERS
Μουσική - JAMIE MASTERS
Χορογραφία - UNTUNG HIDAYAT
Κίνηση - M.J. COLDIRON
Σκηνικά - CHRISTINA PAPAGEORGIOU
Μάσκες - M.J. COLDIRON
ANAK AGUNG G. NGURAH
Κρουστά - ANDY CHANNING
M.J. COLDIRON
UNTUNG HIDAYAT
JAMIE MASTERS

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ

CAST

Χορός
DOLJA DRAGASEVIC
GILLIAN FORSHAW
MEGAN KRAUT
FIONA M. MCPHERSON
HILDA PRAZERES EUSEBIO
GILLIAN ROBERTS
Αφροδίτη - DOLJA DRAGASEVIC
Άρτεμη - GILLIAN FORSHAW
Ιππόλυτος - HILDA P. EUSEBIO
Φαίδρα - MEGAN KRAUT
Τροφός - GILLIAN ROBERTS
Θησέας - UNTUNG HIDAYAT
Αφηγητής - YANA ZARIFI

Μια πολύ ενδιαφέρουσα πρόταση για την ερμηνεία του «Ιππολύτου» του Ευριπίδη θα παρουσιάσει ο θεατρικός όμιλος Thiasos του Λονδίνου που διευθύνεται από την Ελληνικής καταγωγής Γιάννα Ζαρίφη που ζει και εργάζεται για χρόνια στην Αγγλία.

«Η μουσική και ο χορός» λέει η κ. Ζαρίφη, ήταν ουσιαστικά στοιχειά του αρχαίου Ελληνικού δράματος. Πράγμα όμως που δεν γίνεται σεβαστό στις περισσότερες σύγχρονες παραγωγές.

Βεβαίως υπάρχουν και οι έντιμες εξαιρέσεις αλλά στην πλειοψηφία τους οι σύγχρονες παραγωγές αποκλείουν σε τέτοιο βαθμό τη μουσική και η χορογραφία στο βαθμό που υπάρχει περιορίζεται σε μερικές νωχελικές χειρονομίες τρόμου και ικεσίας. Μια τέτοια προσέγγιση συντηρεί και εδραιώνει την επικράτηση της ευρέως διαδεδομένης παρερμηνείας ότι η τραγωδία έχει ως στόχο της τη σκοτεινή και σπαραχτική εμπειρία, μια στεγνή και ενοχλητική ανατομή στοιχειώδους σύγκρουσης.

Αλλά στην εποχή του Ευριπίδη ήταν κάτι περισσότερο από αυτό. Ήταν ο πόλος έλξης ενός πατριωτικού και θρησκευτικού φεστιβάλ ενός εορτασμού ανεξαρτήτως δαπάνης και καλλιτεχνικής δυνατότητας της πόλης και καλλιτεχνικής σύνθεσης λόγου, τραγουδιού, κίνησης και θεάματος. Και ο κύριος κορμός της παράστασης ήταν τα τραγουδιστικά και χορευτικά χορικά. Όπως τις άριες στην όπερα, η τα νούμερα σε μια επιθεώρηση, τα χορικά ήταν οι κορυφώσεις της τραγωδίας – όχι απλά ανακούφιση και ξεκούραση από την πλοκή , αλλά κυριολεκτικά η πεμπτουσία του όλου εγχειρήματος. Όντως η τραγωδία στη προέλευση της δεν ήταν τίποτα άλλο από χορικό και η χρήση των πρωταγωνιστών άρχισε ως ένας πρωτοποριακός αλλά περιορισμένος πειραματισμός. Αλλά ανεξάρτητα από τη σημασία που απέκτησε αργότερα ο διάλογος μεταξύ των χαρακτήρων, τον καιρό του Ευριπίδη τα χορικά αποτελούσαν ακόμη τον κεντρικό άξονα του έργου.

«Στη διασκευή του Ιππολυτου του Ευριπίδη που χρησιμοποιούμε επιδιώκουμε την επιβεβαίωση της ζωτικής σημασίας του αρχαίου τραγικού χορού. Γι' αυτό το λόγο έχουμε αφαιρέσει όλα τα διαλογικά μέρη. Κάνουμε χρήση ενός αφηγητή που επεξηγεί τη πλοκή κατά τη διάρκεια των διαλειμμάτων. Οι πρωταγωνιστές ερμηνεύουν τους ρόλους τους με μιμική και χορό.

Με αυτό τον τρόπο πιστεύουμε ότι είμαστε πιο πιστοί στο πνεύμα του αρχαίου θεάτρου σε σύγκριση με αυτούς που ερμηνεύουν ρητορικά τους διαλόγους και απαγγέλλουν με τον τετριμμένο τρόπο τους μονολόγους στη σύγχρονη σκηνή.

Εμείς στραφήκαμε στις χορευτικές παραδόσεις της Ιάβας γιατί αναζητούσαμε μια ζωντανή λειτουργική χορευτική γλώσσα που θα μπορούσε να εκφράσει τους αρχαίους μύθους. Και νομίζουμε ότι ο πειραματισμός μας πέτυχε το στόχο του.»

Αυτά λένε για τον Ιππόλυτο οι δημιουργοί του Γιάννα Ζαρίφη και ο συνθέτης και δεν έχουν άδικο. Η παράσταση του Ιππόλυτου από το Thiasos Company είχε τεράστια επιτυχία στην Αγγλία και το κοινό ενθουσιάστηκε από τα χορικά στην αρχαία ελληνική και τις χορευτικές παρεμβάσεις με τους εξωτικούς ρυθμούς της Ιάβας.

Ο "Ιππόλυτος" παρουσιάζεται με την "Αντιγόνη" του Εθνικού Θεάτρου της Λιθουανίας τη Τετάρτη 15 και Πέμπτη 16 Αυγούστου στις 9μ.μ στο Αρχαίο Ωδείο της Πάφου, στα πλαίσια του Διεθνούς Φεστιβάλ Αρχαίου Δράματος στο Ωδείο της Πάφου.

HIPPOLYTOS after Euripides

Thiasos Theatre Company, UK

Directed by – YANA ZARIFI
M.J. COLDIRON
Adaptation – JAMIE MASTERS
Composer – JAMIE MASTERS
Choreography – UNTUNG HIDAYAT
Topeng movement – M.J. COLDIRON
Designer – CHRISTINA PAPAGEORGIOU
Masks carved by – M.J. COLDIRON
ANAK AGUNG G. NGURAH
Percussion – ANDY CHANNING
M.J. COLDIRON
UNTUNG HIDAYAT
JAMIE MASTERS

CAST

Chorus – DOLJA DRAGASEVIC
GILLIAN FORSHAW
MEGAN KRAUT
FIONA M. MCPHERSON
HILDA PRAZERES EUSEBIO
GILLIAN ROBERTS
Aphrodite – DOLJA DRAGASEVIC
Artemis – GILLIAN FORSHAW
Hippolytos – HILDA P. EUSEBIO
Phaidra – MEGAN KRAUT
Nurse – GILLIAN ROBERTS
Theseus – UNTUNG HIDAYAT
Narrator – YANA ZARIFI

THE PRODUCTION

Our adaptation of Euripides' *Hippolytos* is about reasserting the centrality of the ancient tragic chorus. To this end, all speaking parts have been removed; a narrator briefly recounts the unfolding of the plot at intervals; and the characters in the drama emerge mutely to act out their roles in mime and dance. All that remains intact of Euripides' play is the lyrics of the choral set-pieces, performed here in the original Greek, and some essentials of the plot. The challenge has been to demonstrate that, by working even within these parametres, it is possible to create a dramatic performance which is (for all the liberties we have taken) somehow truer to the spirit of ancient theatre than the bleak verbal dramas we have come to accept as the norm on the modern stage.

The music is new, and the choreography is new, for the simple reason that the originals are lost to us. Instead, we have operated by analogy; and in turning for the choreography to the dance styles of Java, we were motivated by a need to find a *living functioning* dance-language which had some of the features crucial to our vision of the ancient art of dance: a coded, meaningful repertoire of stereotypical gestures, used to recreate stories from a legendary past. For our purposes, what has been decisive is the practical application: an elaborately coded dancing/acting style simply seems to *work* for Greek tragedy, in a way that other approaches do not and this is enough to suggest that we are at least striking the right chords.

Jamie Masters / Yana Zarifi

Η ΑΝΤΙΓΟΝΗ βασισμένη στην ομώνυμη τραγωδία του Σοφοκλή

Ο ΜΥΘΟΣ

Μετά τον θάνατο των δύο αδελφών, του Ετεοκλή και του Πολυνείκη και την αποχώρηση των εχθρικών στρατευμάτων, ο βασιλιάς των Θηβών, Κρέων απαγόρευσε με ποινή θανάτου την ταφή του Πολυνείκη, πού ήλθε σαν εχθρός να αφανίσει την πατρίδα του. Η τραγωδία αρχίζει με διάλογο μεταξύ της Αντιγόνης και της αδελφής της Ισμήνης, την οποία προσπαθεί να πείσει να αναλάβει μαζί της το έργο της ταφής, παρά την απαγόρευση του ηγεμόνα. Η εντολή του Κρέοντος φαίνεται να αποβλέπει στο συμφέρον της πόλης, αλλά δεν είναι τίποτα άλλο παρά μία «ύβρις». Στην εξέλιξη του δράματος κορυφώνεται η αντίσταση της Αντιγόνης, που αναλαμβάνει να εκτελέσει μόνη της, το έργο της ταφής. Ο Κρέων δεν υπολογίζει καθόλου τις δικαιολογίες της Αντιγόνης για το καθήκον της προς την οικογένεια και το χρέος της να συμμορφωθεί στις θείες εντολές, τις οποίες καμιά ανθρώπινη διαταγή δεν μπορεί να ακυρώσει, αλλά καταδικάζει την πράξη ως εκδήλωση άρνησης και εξέγερσης κατά της εξουσίας του. Με την απόφασή του για τη θανατική καταδίκη της Αντιγόνης – η οποία απομακρύνεται για να οδηγηθεί στον τάφο, όπου θα ταφεί ζωντανή – έρχεται αντιμέτωπος με τον γιο του, Αίμονα, μνηστήρα της Αντιγόνης, ο οποίος, όμως, δεν κατορθώνει να μεταπείσει τον Κρέοντα ούτε με τις ικεσίες, ούτε με την αποδοκιμασία του, ούτε με τη δήλωση ότι ολόκληρη η πόλη καταδικάζει τη σκληρή απόφασή του.

Με την εμφάνιση του μάντη Τειρεσία, αργότερα, εκφράζεται και των θεών η αποδοκιμασία για τον σκληρό ηγεμόνα. Ο Τειρεσίας μιλά για τα φοβερά σημάδια που προδίδουν τη μόλυνση από το πτώμα που παραμένει άταφο. Η συμπεριφορά, όμως, του Κρέοντος απέναντι στον μάντη και τις φρικτές προφητείες του φανερώνει την εγωκεντρική αθεΐα του, που επισήμανε και προηγουμένως ο Αίμων. Όταν όμως φεύγει ο μάντης με τη φοβερή προφητεία ότι ο Κρέων θα πληρώσει με το αίμα του το έγκλημά του εναντίον του δικαιώματος του νεκρού, ο αγέρωχος ηγεμόνας κλονίζεται και ζητεί τη συμβουλή του Χορού, για να εξιλεωθεί, αφού πρέπει να τηρήσει τους άγραφους αιώνιους νόμους.

Δεν κατορθώνει όμως να εξιλεωθεί, γιατί η Αντιγόνη βρίσκεται ήδη κρεμασμένη μέσα στον υπόγειο θάλαμο που την είχαν φυλακίσει και ο Αίμων αυτοκτονεί δίπλα στο πτώμα της μνηστής του. Τέλος αυτοκτονεί και η σύζυγος του Κρέοντος, Ευριδίκη, όταν πληροφορείται από τον αγγελιοφόρο τα συμβάντα. Ο Κρέων μένει μόνος, ένα ψυχικό και σωματικό ράκος, που πολύ αργά πια αναγνωρίζει το σφάλμα του.

Η ΠΑΡΑΓΩΓΗ

«Πάντα είχα ένα όνειρο κι' αυτό ήταν να μπω σε άλλους χώρους με την *Αντιγόνη* του Σοφοκλή, να αποδεσμευτώ από τα δεσμά του παραδοσιακού θεάτρου. Εμπνεύστηκα από την κλασική τραγωδία, τη μουσικότητα της γλώσσας και του μονολόγους που μοιάζουν με λαϊκά μοιρολόγια. Η βαθύτερη έννοια του λόγου δεν είναι δυνατόν να κατανοηθεί μόνο με την ακοή. Γι' αυτό αναζήτησα εικόνες που θα μπορούσαν να μιλήσουν ταυτόχρονα την αρχαία και σύγχρονη γλώσσα. Αναζήτησα το πρόσωπο του σύγχρονου χορού. Στο τέλος καταλήξαμε στη δημιουργία μιας παράστασης που αποτελείται από μια σειρά προβολών τεραστίων φιγούρων του χορού με την Αντιγόνη σε λιλιπούτεια αντίθεση να κινείται στο προσκήνιο. Αυτή η αντίθεση συμβολίζει το έγκλημα της Αντιγόνης, τη χούφτα χώμα που έριξε στο πτώμα του αδερφού της.»

ANTIGONE after Sophocles
Lithuanian National Drama Theatre

THE MYTH

Cadmus begat Polydorus, and Polydorus begat Labdacus, and Labdacus begat Laius, and to Laius and his wife Jocasta a son was born. They gave the child to a servant of theirs, a shepherd, with orders to abandon it on the mountain-side. Oedipus grew to manhood, the honoured Prince of Corinth and loved foster-son of those whom he supposed to be his true parents. But by chance he came to hear, again from the mouth of Apollo's ministers, the terrible prediction that he was destined to kill his father and marry his mother. His wanderings brought him to Thebes, and he married Jocasta; and sons and daughters were born to them.

In his horror at the discovery, and at the self-inflicted death of Jocasta, he destroyed the sight of his own eyes, begged Creon, now successor to his throne, to banish him for ever from the land.

Now growing old, be went forth into perpetual exile. Hereupon discord again rent his family; for while his daughters remained faithful to their father – Antigone, the younger, accompanied him in his wanderings, and Ismene stayed at home. His two sons, Eteocles and Polynices, rebelled against the king, Creon; not in alliance together, but in ambitious rivalry for power. After her two brothers had killed each other in battle, Creon, the king of Thebes, would not allow Polynices to be buried. Antigone alone defied the tyrant, and buried the body of her brother. Creon thereupon ordered her to be shut up in a subterranean cave, where she killed herself. Her lover Haemon, the son of Creon, killed himself by her side. On hearing this, his wife Euridice also killed herself.

THE PRODUCTION

"I had a dream and it was to make a step somewhere else with Sophocles' *Antigone*, to break away from traditional theatre. I was inspired by the classical tragedy, the musicality of its language and the monologues that in "the avalanche of words" resemble folk laments. The meaning of those words is not possible to grasp only by listening, just like poetry.

I was interested how to find images that could speak the ancient and the contemporary language at the same time. What could be the face of the contemporary chorus? ..Eventually, we decided to create the performance as a sequence of video images contrasting huge figures of the chorus in the backgound with Antigone, a small lively spot in the front. This contrast resembles Antigone's crime, her handful of sand on her brother's body."

Birute Marcinkeviciute

ANTIGONE

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ
ΝΕΦΕΛΕΣ
ΘΕΑΤΡΟ ΜΑΛΙ (ΡΩΣΣΙΑ)

Σκηνοθεσία- ΒΙΤΑΛΙ ΚΟΝΙΑΕΦ, λαϊκός καλλιτέχνης
Σκηνογραφία- ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝ ΣΙΑΜΡΙΝ
ΑΛΕΞΑΝΤΕΡ ΓΚΑΑΖΟΥΝΩΦ
Ηχητικά- ΑΛΕΞΑΝΤΕΡ ΚΑΖΑΡΙΝ

Διανομή-

Στρεψιάδης-ΒΙΚΤΩΡ ΜΠΟΥΝΑΚΟΦ
Φειδιππίδης (γιος του)- ΝΤΙΜΙΤΡΙ ΖΙΟΥΛΙΝ
Σωκράτης- ΒΙΚΤΩΡ ΝΙΖΟΛΟΒ
μαθητές Σωκράτη- ΑΛΕΞΕΪ ΦΑΝΤΕΕΒ
ΝΤΜΙΤΡΙ ΣΟΛΟΝΤΟΒΝΙΚ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝ ΣΙΑΜΡΙΝ
πιστωτής- ΒΙΤΑΛΙ ΚΑΖΑΡΝ
μάρτυρας- ΑΛΕΞΑΝΤΕΡ ΚΑΖΑΡΙΝ

Ο Μύθος

Ενας πλούσιος χωρικός ο Στρεψιάδης, που καταστράφηκε από τα χρέη που δημιούργησε ο γιος του ο Φειδιππίδης – φανατικός λάτρης των ιπποδρομιών, αποφασίζει να τον στείλει να σπουδάσει στο φροντιστήριο του Σωκράτη.

Θέλει τον Σωκράτη να διδάξει στον γιο του στρεψοδικίες ώστε σύμφωνα με το νόμο να αποφύγει την αποπληρωμή των χρεών του.

Ο Φειδιππίδης δεν θα υπακούσει τον πατέρα του και θα καταφύγει στον πλούσιο θείο του Μεγακλή.

Ο Στρεψιάδης αποφασίζει να πάει ο ίδιος να σπουδάσει στο φροντιστήριο του Σωκράτη.

Ο Σωκράτης και οι μαθητές του υποβάλλουν τον Στρεψιάδη σε εισαγωγικές εξετάσεις στις οποίες αποτυγχάνει οικτρά και αποπέμπεται.

Ο Στρεψιάδης αντιλαμβάνεται ότι είναι ανεπίδεκτος μαθήσεως και εκλιπαρεί τον γιό του που έχει επιστρέψει, να γίνει μαθητής του Σωκράτη. Ο Φειδιππίδης τελικά πείθεται. Ο Στρεψιάδης με μεγάλη του χαρά χρησιμοποιεί τα μαθήματατά του Σωκράτη για να αποπέμψει τους δανειστές του, τον Πάσσιο και τον Αμίνιο χωρίς να τους πληρώσει τα οφειλόμενα.

Οταν τελειώσει τις σπουδές του ο Φειδιππίδης γίνεται άλλος άνθρωπος – αρνείται την πίστη του στον Δία, δέρνει ανηλεώς τον πατέρα του, απειλεί την μητέρα του, έχοντας ως πρόσχημα τη διδασκαλία του Σωκράτη και τελικά φεύγει από το σπίτι.

Εξοργισμένος ο Στρεψιάδης ζητά από τους θεούς συγχώρεση και πυρπολεί το φροντιστήριο του Σωκράτη.

Οι Νεφέλες του Αριστοφάνη ανεβάστηκαν από το Κρατικό Ακαδημαϊκό Θέατρο Μάλι με την ευκαιρία των 117 χρόνων από την ίδρυση του. Το Θέατρο Μάλι υπήρξε ο πρωτοπόρος εκφραστής της ρεαλιστικής σχολής.

Σκηνοθέτης του έργου είναι ο διάσημος ηθοποιός του θεάτρου και του κινηματογράφου, λαϊκός καλλιτέχνης της Ρωσίας Βιτάλι Κονάϊεφ.

Το έργο θα παρουσιαστεί στα πλαίσια του Διεθνούς Φεστιβάλ Αρχαίου Ελληνικού Δράματος, στις 18 και 19 Αυγούστου, στις 9μ.μ. στο Αρχαίο Ωδείο Πάφου.

5. CAMEROON/ΚΑΜΕΡΟΥΝ

University of Yaounde
ANTIGONE by SOPHOCLES
direction: DONATUS FAI TANGEM
cast: BOMA MERCY
TAFOR PAUL
KUCHA JOYCE

SCHOOLS' MEETING ON THE 27TH OF AUGUST

ΔΕΥΤΕΡΑ/MONDAY 27 AUGUST 2001

---

1. POLAND/ΠΟΛΩΝΙΑ

Warsaw Theatre Academy
ORESTES by EURIPIDES / ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΟΡΕΣΤΗΣ
direction: ZBIGNIEW MACIAK
cast: KAMILLA BAAR
ROBERT JAROCINSKI

---

2. UNITED KINGDOM/ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Scarborough Project, University of Hull
MEDEA-IMPRESSIONS after EURIPIDES/ΜΗΔΕΙΑ-ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ (βασισμένο στον ΕΥΡΙΠΙΔΗ)
direction: KERSTIN BUESCHGES
cast: NATALIE BREEN
KATIE FARROW
TARA NOLAN

---

3. SLOVAKIA/ΣΛΟΒΑΚΙΑ

Academy of Music and Dramatic Arts, Bratislava
ELECTRA by SOPHOCLES / ΣΟΦΟΚΛΗ ΗΛΕΚΤΡΑ
direction: MAJA HRIESIK
cast: JANA TESAROVA

CLOUDS by Aristophanes

Theatre Maliy of Moscow

Directed by – VITALI KONIAEV
Composer – GRIGORIY GOBERNIK
Designers – KONSTANTIN SHAMRIN
ALEXANDRE GLAZUNOV
Sound – ALEXANDRE KAZARINE

CAST

Strepsiades – VICTOR BUNAKOV
Phidippides his son – DIMITRI ZHULIN
Socrates – VICTOR NIZOVOL
Socrates' students – ALEXEI FADDEEV
DMITRY SOLODOVNIK
KONSTANTIN SHAMRIN
Passius and Minnius, Strepsiades' creditors – VITALI KAZARINE
Witness – ALEXANDRE KAZARINE

THE MYTH

A wealthy peasant, Strepsiades, who was brought to ruin by the debts of his son Phidippides – a horseracing lover, decides to send him for study to the "Thought house" of Socrates. Socrates will teach him the falsehood, the skill of not following the law and not paying off his debts. Phidippides refuses to fulfill his father's request and goes to live with his rich uncle Megacles. Strepsiades decides to go himself and study under Socrates. Socrates and his students make him undergo "entrance examinations", which he terribly fails, so Socrates drives him out. Strepsiades understands his complete inability to learn and convinces his son, who has returned home to become a student of Socrates. Phidippides agrees. Happy Strepsiades uses Socrates to learn lessons to send away his creditors without paying them his debts back. After his studies, Phidippides becomes a different person – he denies faith in Zeus, beats his father unmercifully, threatens his mother, justifying his acts on Socrates teachings and finally leaves his house. Infuriated Strepsiades asks the forgiveness of the Gods and sets on fire the "Thought house" of Socrates.

THE PERFORMANCE

Aristophanes' comedy "Clouds" is performed by the actors of the State Academic Maliy Theatre of Moscow which celebrates its 188th anniversary this year. Maliy Theatre is the pioneer of the Russian school of realistic drama theatre.

The director of the show is the well known cinema and theatre actor, actor of the Maliy Theatre, People's Artist of Russia, Vitaliy Koniaev.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ ΤΩΡΑ

Θέατρο Σλάβα (Σουηδία)

Σκηνοθεσία- ΕΡΙΚ ΝΟΡΛΙΝ
Σκηνικά-Κοστούμια- Ρ. ΓΟΥΑΙΒΣΟΝ ΝΟΡΛΙΝ
Διανομή- ΕΛΙΝ ΤΙΣΣΕΛ
ΧΑΚΑΝ ΜΠΕΡΤΙΛΣΟΝ
ΒΙΚΤΩΡΙΑ ΓΙΑΝΣΟΝ
ΦΡΕΝΤΡΙΚ ΣΙΗΡΕΝ
ΧΟΥΟΚΟ ΣΒΑΝΜΠΕΡΚ
ΓΙΑΚΟΥΙΤ ΣΑΙΒΕΚ
ΝΤΑΝΙΕΛ ΡΑΝΤΧΟΛΜ
ΑΝΝΑ ΚΛΟΥΜΑΝ
ΑΝΤΕΡΣ ΦΡΑΪΜΠΕΡΚ
ΙΝΚΒΙΛΤ ΚΒΕΡΝΕΛΑΝΤ

ΚΑΣΑΝΔΡΑ ΤΩΡΑ

Διαβάζοντας τις *Τρωάδες* του Ευριπίδη βρίσκουμε μια αναλογία μεταξύ του σήμερα και του τότε. Η θλιβερή ιστορία των γυναικόπαιδων της καταστρεμμένης Τροίας στις ακτές της Τουρκίας πριν 3000 τόσα χρόνια φωτίζει εκ νέου τα γεγονότα των τελευταίων δέκα ετών στα Βαλκάνια. Η κλασική Κασσάνδρα εκφράζει τα κοινά διλήμματα της εποχής μας. Όσοι μπορούν να δουν καθαρά πίσω από την πολιτική και θρησκευτική υποκρισία φεύγουν από το θέατρο βεβαρημένοι με την καταφρόνηση των μαζών. Σύμφωνα με τον μύθο η Κασσάνδρα ήταν η θυγατέρα του βασιλιά της Τροίας, που ο Απόλλωνας προίκισε με προφητικές ικανότητες. Προϋπόθεση γι' αυτά τα χαρίσματα ήταν να παραδώσει τον εαυτό της στον έρωτα του. Όταν η Κασσάνδρα αρνήθηκε τότε την τιμώρησε εκδικητικά με την κατάρα να μη γίνεται πιστευτή.

Η Κασσάνδρα έβλεπε μέσα από τη διαφάνεια της σκακιέρας της ζωής και προφήτευε περιγράφοντας λεπτομερώς τα μέλλοντα να συμβούν. Όμως κανένας δεν την πίστευε, κανένας δεν της έδινε προσοχή. Όπως συνέβαινε τότε, έτσι και σήμερα.

Η *Κασσάνδρα Τώρα* είναι ολικό θέατρο όπου σώμα και φωνή ενεργούν από κοινού, τραγούδι, χορός και λόγος ενοποιούνται. Ο Χορός δημιουργεί μια ποικιλόμορφη ατμόσφαιρα σε σύγκριση με τη δράση των πρωταγωνιστών που ενεργούν ως δημιουργοί, οδηγοί, μοιρολογίστρες και εκδικητές. Ο λόγος χρησιμοποιείται ως όργανο Ασιατικής παραδοσιακής τεχνικής, παρά ως Ευρωπαϊκό διαλογικό εκφραστικό μέσο.

Το κείμενο έχει γράψει ο Έρικ Νόρλιν εμπνευσμένος από τον Ευριπίδη, την Simone Weil, Friedrich Nietsche, Fjodor Dostoyevskij, Cristina Wolf και Slavenca Drakulic.

Η μουσική ανήκει εν μέρει σε πρωτότυπες συνθέσεις του Jens Peter Jannies και εν μέρει σε μεσαιωνικούς θρησκευτικούς ύμνους η σε λαϊκή μουσική παράδοση.

Σκηνογράφος και ενδυματολόγος της παραστάσης είναι ο Ragnhild Wiveson.

SCHOOLS' MEETING ON THE 30TH OF AUGUST

ΠΕΜΠΤΗ / THURSDAY 30 AUGUST 2001

1. LATVIA / ΛΑΤΒΙΑ

Latvian Academy of Culture and ITI Latvia (co-production)
ELECTRA by EURIPIDES / ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΗΛΕΚΤΡΑ
direction: ANNA EIZVERTINA
cast: DITA LURINA
MARTINS EGLIENS
DAINIS SUMISKIS
VICTORIJA STREICA
MADARS ZARINS

---

2. UNITED STATES / Η.Π.Α.

Bloomsburg University
ELECTRA by EURIPIDES / ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΗΛΕΚΤΡΑ
direction: KAREN ANSELM
cast: MELISSA-ANNE BLIZZARD
ERIN McMONGALE
JAMES McMENAMIN

---

3. LEBANON / ΛΙΒΑΝΟΣ

Ecole Libanaise de Ballet
A BROTHER IS A BRANCH THAT GROWS NO MORE after SOPHOCLES (ANTIGONE) / Ο ΑΔΕΛΦΟΣ ΕΙΝΑΙ ΚΛΑΔΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΞΑΝΑΓΙΝΕΤΑΙ (βασισμένο στην ΑΝΤΙΓΟΝΗ του ΣΟΦΟΚΛΗ)
choreography: GEORGETTE GEBARA
music: DIMITRI SHOSTAKOVITCH
cast: SANDRA SABBAGH (Antigone)
MARIA SOUMRANI (Ismene)

---

4. Workshop production of the Cyprus Centre of ITI
BACCHAE after EURIPIDES / ΒΑΚΧΕΣ (βασισμένο στην ομώνυμη τραγωδία του ΕΥΡΙΠΙΔΗ)
direction: NICOS SHIAFKALIS

CASSANDRA NOW (adaptation)
Theatre Slava, Sweden

Director – ERIK NORLIN
Set-costumes – R. WIVESON NORLIN

CAST

ELIN TISELL
HAKAN BERTILLSON
VIKTORIA JANSSON
FREDRIK SCHIREN
WHOKKO SVANBERG
JAKUB SIWEK
DANIEL RUDHOLM
ANNA KLOUMAN
ANDERS FRIBERG
INGVILD KVERNELAND

THE PERFORMANCE

In reading Euripides' *The Trojan Women* we can draw an analogy between our own time and theirs. The grim tale of women and children's destiny in a crushed and ravaged Troy on the coast-line of Turkey more than 3000 years ago, casts new light on the events of the last ten years in the Balkans. Cassandra in its classicism concentrates on our own age's common human dilemma. Those that are able to clearly see through the political religious and cultural hypocrisy are made to leave the scene with the all-knowing scorn of the masses upon them.

According to the myth Cassandra was the daughter of the king of Troy, upon whom the god Apollo had bestowed the gift of clairvoyance. A prerequisite of Apollo's was that she gave him her physical love in exchange for the gift of clairvoyance. When Cassandra subsequently refused, he punished her jealously: Unable to remove his gift, he nevertheless cursed her with the curse that no-one would believe her. Cassandra saw through the transparency of life's chess game, foreseeing and describing in detail that which was to come about, but no-one listened, no-one paid heed. As it was in Troy so is it today.

Cassandra Now is total theatre where body and voice act together, where song dance and script become one. The chorus provides a multifaceted atmosphere to the drama compared to the individuals' role as creators, guides, mourners and hecklers. Speech is used as an instrument, closer to Asian techniques than the European tradition of dialogue.

The script is newly-written by Eric Norlin with inspiration taken from Euripides, Simone Weil, Friedrich Nietzsche, Fjodor Dostojevskij, Cristina Wolf and Slavenca Drakulic. The music is partly original by Jens Peter Jannes and otherwise drawn from medieval hymns or traditional folkmusic. Ragnhild Wiveson has created the costumes and scenery.

«ΜΗΔΕΙΑ» της Liz Lochhead
(κατά τον Ευριπίδη)
από το theatre babel, Σκωτίας

The British Council

Σκηνοθέτης - GRAHAM McLAREN
Σχεδιαστής σκηνικών - MARK LEESE
Σχεδιάστρια φωτισμού - MHAIRHI BURTON
Σχεδιαστής ενδυμάτων - CAROLINE GREBBELL
Ενδυματολόγος - LIZ BOULTON
Υπεύθυνη σκηνής - INGRID GUNN
Υπεύθυνη τεχνικής σκηνής - MHAIRHI BURTON
Συνθέτης - QUEE MacARTHUR
Εκπαιδεύτρια κίνησης - ROSINA BONSU
Εκπαιδεύτρια φωνής - CAROL ANN CRAWFORD
Δραματουργός - PETER D'SOUZA
Συναίτερος σκηνοθέτης - REBECCA RODGERS
Διαχειρίστρια - KATE BOWEN
Βοηθοί Διοίκησης - CHRISTINA LAYBOURN
FRANCESSCA HOWELL

Λαμβάνουν μέρος
Μήδεια - MAUREEN BEATTIE
Ιάσων - DUNCAN DUFF
Κρέων - FINLAY WELSH
Υπηρέτης - LOUIS HOWDEN
Τροφός - CAROL ANN CRAWFORD
Γλαύκη- KAREN KYLE
Φρουρός - TOM LOGAN
Χορός - VARI SYLVESTER
KATY HALE
AMANDA CROSSLEY
COLLETTE MURRAY
PAULINE KNOWLES
REBECCA RODGERS
Παιδειά της Μήδειας - ADAM HOLLOWAY
JED SOUTHWOOD
JOANNA MAVROMICHALIS
(τα παιδιά είναι από την Κύπρο)

Η «ΜΗΔΕΙΑ» του Ευριπίδη πρωτοπαρουσιάστηκε το 431π.χ. και έκτοτε παρέμεινε μια από τις πιο γνωστές τραγωδίες της αρχαιότητας.

Ακόμα σήμερα, είναι ένα από τα πιο συχνοπαρουσιαζόμενα αρχαία δράματα. Η ηρωίδα παρουσιάζεται σαν μια πονηρή, αυταρχική και επιδέξια γυναίκα που οδηγείται στο φόνο των δυο μικρών της παιδιών για να εκδικηθεί τον άντρα της, Ιάσωνα, που την εγκατέλειψε για μια νεότερη γυναίκα.

Το Θέατρο Βαβέλ, έχει πρωταρχικό στόχο την επανεξέταση και αναζωογόνηση του κλασικού θεάτρου. Αυτό επιτυγχάνεται με τη χρήση υψηλών επιπέδων παραγωγής. Η καινοτομία της παράστασης έγκειται στο γεγονός ότι επικοινωνεί με το σύγχρονο ακροατήριο. Στο Ηνωμένο Βασίλειο ο θίασος babel, θεωρείται από τα πιο συναρπαστικά θεατρικά σχήματα.

Το θέατρο babel, ζήτησε από τη διασημότερη Σκωτσέζα δραματουργό Liz Lochhead να δημιουργήσει μια δυνατή και αντιπροσωπευτική νέα έκδοση αυτής της μεγάλης και αρχαίας ιστορίας, της ιστορίας της "ΜΗΔΕΙΑΣ". Βασισμένη στο κείμενο του Ευριπίδη, η Liz Lochhead παρουσιάζει το καταπληχτικό δράμα και την απεγνωσμένη εκδίκηση μιας προδομένης γυναίκας.

Με μουσική από το γνωστό Σκωτσεζο συνθέτη Quee MacArthur, κοστούμια περιόδου, και πλαισιωμένη από το γυναικείο χορό, η " ΜΗΔΕΙΑ" είναι μια εξαιρετική και θεαματική παραγωγή που έτυχε ευρείας αποδοχής και κρητικής αναγνώρισης συμπεριλαμβανομένου του βραβείου Fringe First στο Φεστιβάλ του Εδιμβούργου 2000.

Φωτογραφία/photo: Douglas McBride.

«ΨΗΦΙΔΩΤΑ ΚΑΙ ΜΩΣΑΙΚΑ»
στο Παραδοσιακό Πολιτιστικό Εκπαιδευτικό Κέντρο «ΑΡΟΔΕΣ»

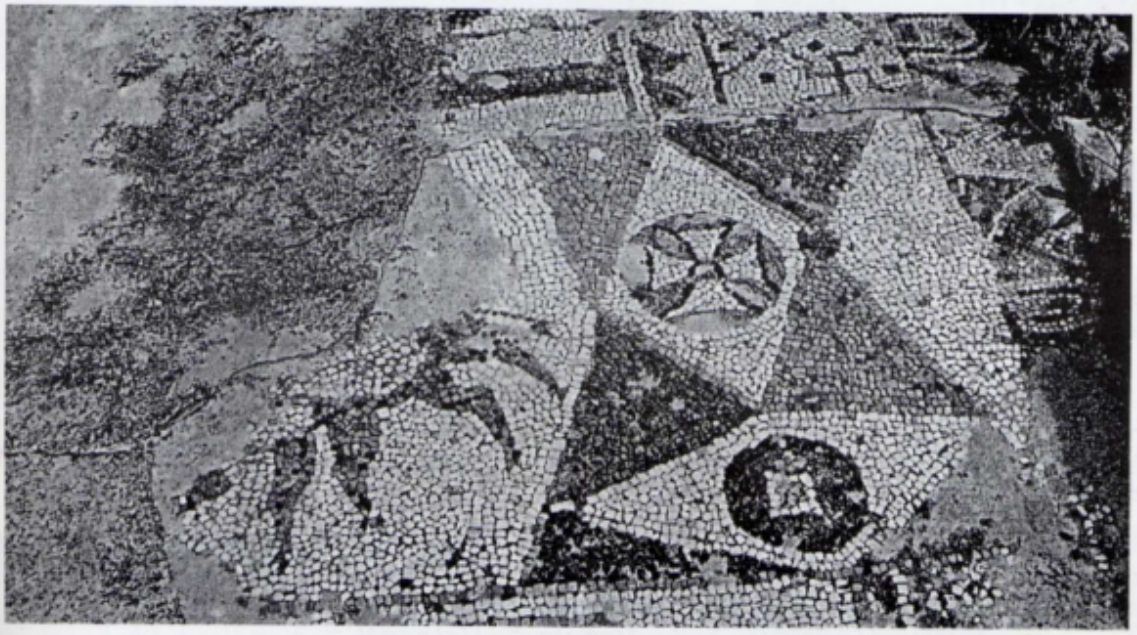

Από την πρώτη του Ιουλίου 2001 λειτουργεί
ΤΑΣΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΩΝ ΨΗΦΙΔΩΤΩΝ «ΜΩΣΑΪΚΩΝ»
με επίλεκτους δασκάλους της Τέχνης του
Αρχαίου ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΜΩΣΑΪΚΟΥ «ΨΗΦΙΔΩΤΩΝ»

Σε καθημερινή βάση:
Δευτέρα μέχρι και Παρασκευή από 9.30 - 14.30

Δεχόμαστε μαθητές όλων των ηλικιών από 14 μέχρι και 60!!!
Ηδη έχουμε πέραν των 10 μαθητών από διάφορες χώρες της Ευρώπης και 4 Κυπρίους.

Διδάσκονται τρεις Μέθοδοι Μωσαϊκών:
Α. Η Αρχαϊκή ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΤΕΧΝΗ των Ψηφιδωτών
Β. Η Αρχαϊκή Παραδοσιακή Τέχνη με βότσαλα
Γ. Η Αρχαϊκή και ΝΕΑ ΚΕΡΑΜΙΚΗ ΜΩΣΑΪΚΗ

Για μαθητές που θα ήθελαν και διαμονή στις Αρόδες προσφέρουμε διαμερίσματα.
ΒΡΑΧΥΠΡΟΘΕΣΜΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ: 2, 3 και 6 μηνών.
ΠΟΛΥ ΠΡΟΣΙΤΑ ΔΙΔΑΚΤΡΑ ΚΑΙ ΕΝΟΙΚΙΑ ΠΑΡΑΜΟΝΗΣ.

Για Πληροφορίες:
«Μαντήλιος» «ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΑΦΙΑΚΟ ΚΕΝΤΡΟ»

"MEDEA" by Liz Lohhead
(after Euripides)
theatre babel, Scotland

The British Council

The Creative Team
Director – GRAHAM McLAREN
Set Design – MARK LEESE
Lighting Design – MHAIRHI BURTON
Costume Design – CAROLINE GREBBELL
Costume Maker – LIZ BOULTON
Production Manager – INGRID GUNN
Technical Manager – MHAIRHI BURTON
Composer – QUEE MacARTHUR
Movement Coach – ROSINA BONSU
Voice Coach – CAROL ANN CRAWFORD
Dramaturg – PETER D'SOUZA
Associate Director – REBECCA RODGERS
Administrator – KATE BOWEN
Assistant Adrministrators –
CHRISTINA LAYBOURN
FRANCESSCA HOWELL

CAST
Medea – MAUREEN BEATTIE
Jason – DUNCAN DUFF
Kreon – FINLAY WELSH
Manservant – LOUIS HOWDEN
Nurse – CAROL ANN CRAWFORD
Glauke – KAREN KYLE
Guard – TOM LOGAN
Chorus – VARI SYLVESTER
KATY HALE
AMANDA CROSSLEY
COLLETTE MURRAY
PAULINE KNOWLES
REBECCA RODGERS
Children – ADAM HOLLOWAY
JED SOUTHWOOD
JOANNA MAVROMICHALIS

(children from Cyprus)

Euripides' "Medea", first performed in 431 BC, was one of the most famous of all tragedies in antiquity, and is one of the most frequently performed today. Its clever, domineering and manipulative heroine is driven to murder their own children in order to spite her husband Jason, who has abandoned her in favour of a younger woman.

theatre **babel** reinvestigates and reinvigorates classical theatre, employing an ensemble approach and high production standards. Their innovative theatre work speaks directly to a modern audience and has made them one of the United Kingdom's most exciting companies.

theatre **babel** commissioned one of Scotland's most celebrated playwrights, Liz Lochhead, to create a powerful and pertinent new version of one of the world's greatest and most enduring stories, that of "Medea". Based on the ancient tragedy by Euripides, "Medea" is the extraordinary drama of a wronged woman's terrible revenge. With specially commissioned music from acclaimed Scottish composer Quee MacArthur, period costumes and an all-female chorus, "Medea" is an outstanding and visually stunning production that has won considerable public and critical acclaim, including a Fringe First at the Edinburgh Festival, 2000.

It is with great pleasure that the British Council responded to the International Institute of Theatre's, Cyprus Centre, suggestion and is now participating in the International Festival of Ancient Greek Drama with this high quality production from the United Kingdom.

Sponsors:
LIBRA HOLIDAYS GROUP
Media Sponsor:
Ο Φιλελεύθερος

ΣΚΗΝΕΣ ΑΡΧΑΙΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΑΝΩΤΕΡΩΝ ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ ΚΑΙ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ
SCENES FROM ANCIENT GREEK DRAMA
BY HIGHER THEATRE SCHOOLS AND INSTITUTIONS

Μετά την επιτυχία της πρώτης Συνάντησης Ανώτερων Θεατρικών Σχολών και Φεστιβάλ Σκηνών από το αρχαίο ελληνικό δράμα, μια πρακτική εφαρμογή της προτεραιότητας που δίνει η ΟΥΝΕΣΚΟ στην εκπαίδευση των καλλιτεχνών, το Κυπριακό Κέντρο του Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου έχει καθιερώσει τη Συνάντηση και το Φεστιβάλ ως θεσμό.

Οι σκοποί της Συνάντησης και του Φεστιβάλ είναι η ανταλλαγή εμπειριών στον τομέα της θεατρικής παιδείας μεταξύ των σχολών των διαφόρων χωρών.

Ο συνδυασμός της Συνάντησης και του Φεστιβάλ Σκηνών με τη Θερινή Σχολή, το Συμπόσιο και το Φεστιβάλ Αρχαίου Ελληνικού Δράματος καθιερώνει την Κύπρο ως διεθνές κέντρο έρευνας και μελέτης του αρχαίου ελληνικού δράματος.

Following the success of the first Meeting of Higher Theatre Schools and the Festival of Scenes from ancient Greek drama, an exemplary expression of the priority given by the ITI to artistic education, the Cyprus Centre of the ITI has decided to establish this practice as an event.

The aim of the Meeting and the Festival is the exchange of experiences in the field of the theatre education between various schools and countries.

The combination of the Meeting and Festival of Scenes, the Summer School, the Symposium and the Festival of Ancient Greek Drama are establishing Cyprus as an international centre for research, study and revival of ancient Greek drama.

Το Γυμνάσιο Αποστόλου Παύλου Πάφου παρουσιάζει στα πλαίσια του Διεθνούς Φεστιβάλ Αρχαίου Ελληνικού δράματος στις 26, 27 και 30 Αυγούστου τα «χορικοί», «Εις Αφροδίτην», «Ορφικό Ύμνο» και την «Κερύνεια» Σοφοκλή Λαζάρου.

Μέσα από το δοξαστικό Ύμνο της Αφροδίτης προβάλλεται η καταγωγή της Κύπριας Θεάς του Έρωτα μαρτυρώντας την Ελληνικότητα του νησιού. Το χορικό αυτό άσμα της Αφροδίτης συγκρίνεται με τα λυρικά «στάσιμα» των τραγωδιών του Ευριπίδη.

Το χορικό άσμα «Κερύνεια» προβάλλει μπροστά στο θεατή των ημερών μας την τραγωδία της κουρσεμένης πόλης της Κερύνειας από τον Τούρκο εισβολέα το 1974 όπως ακριβώς της πυρπολημένης άλλοτε Τροίας μέσα από τις «Τρωάδες» του Ευριπίδη. Εδώ όμως το τέλος είναι διαφορετικό, πανηγυρικά ακούγεται η φωνή της πίστης για επιστροφή και δικαίωση.

Συντελεστές της παρουσίασης των χορικών:

Διδασκαλία:
Χατζηγεωργίου Μαρία Β.Δ. Φιλόλογος
Χατζηευτυχίου Χρίστος Β.Δ. Μουσικός
Χαραλάμπους Ανθή καθηγήτρια Σωματικής Αγωγής

Ενδιάμεσα κείμενα: Μ. Χατζηγεωργίου

Λαμβάνουν μέρος:

Ευαγγέλου Κατερίνα Γ1

Κυριακίδου Ρεβέκκα Γ1

Παναγιώτου Έλλη Γ1

Παρασκευά Κωνσταντίνα Γ1

Καψοσιδέρη Ευθυμία Γ2

Προκοπίου Ραφαέλλα Γ2

Τσέλεπου Χριστίνα Γ2

Χρυσάνθου Ανθούλα Γ2

Δημητρίου Ελένη Γ3

Κωνσταντίνου Σοφία Γ4

Αχιλλέως Ελένη Γ6

Νικολάου Μύρια Γ6

Μιχαηλίδου Ηλέκτρα Γ4

Παπαμιχαήλ Γιώργος Γ1

Κωνσταντίνου Γιώργος Γ2

Ενδιάμεσα κείμενα:

Σαββίδου Σύλβια Γ2

SELECTION OF SCENES FROM ANCIENT GREEK DRAMA
ΕΠΙΛΟΓΗ ΣΚΗΝΩΝ / ΑΡΧΑΙΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ/SUNDAY 26 AUGUST 2001

1. BELARUS / ΛΕΥΚΟΡΩΣΣΙΑ

Belarussian Centre of the International Theatre Institute
MEDEA by EURIPIDES / ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΜΗΔΕΙΑ
direction: BORIS LUTSENKO
cast: SVETLANA KUZMINA

2. UNITED KINGDOM / ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Thomas Hardye School
I AM ORESTES after SOPHOCLES / ΕΙΜΑΙ Ο ΟΡΕΣΤΗΣ (βασισμένο στον ΣΟΦΟΚΛΗ)
direction: STEPHEN FRASER
cast: ELIZABETH NICHOLSON
SARA LATHAM
DAVID ROGERS

3. HUNGARY / ΟΥΓΓΑΡΙΑ

Trojan Circle
ORESTES DOES ARGOS after AESCHYLUS/Ο ΟΡΕΣΤΗΣ ΣΤΟ ΑΡΓΟΣ (βασισμένο στον ΑΙΣΧΥΛΟ)
direction: MATYAS DUNAJCSIK
cast: ANDREA TOTH
GERGELY LOCH

4. SPAIN / COLOMBIA/ΙΣΠΑΝΙΑ/ΚΟΛΟΜΒΙΑ

University of Antioquia (Colombia) and Institut del Teatre (Barcelona) (co-production)
AGAMEMNON by AESCHYLUS / ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ
direction: JAUME MELENDRES
cast: SPEI MACIA
MARLENY CARVAJAL
THAMER ARANA

ΠΑΝΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΑΓΡΙΟΛΟΥΛΟΥΔΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ
ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

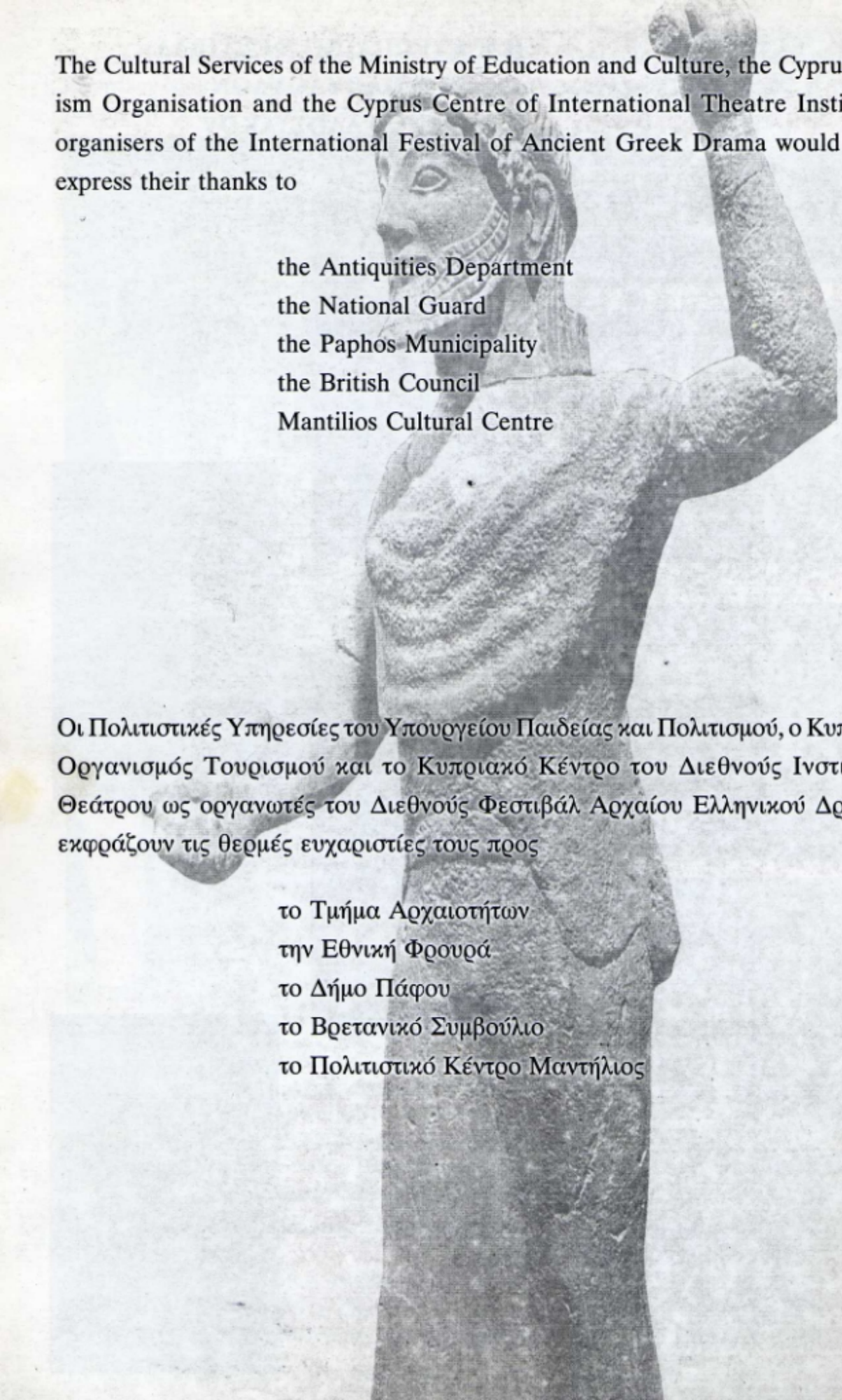

The Cultural Services of the Ministry of Education and Culture, the Cyprus Tourism Organisation and the Cyprus Centre of International Theatre Institute as organisers of the International Festival of Ancient Greek Drama would like to express their thanks to

the Antiquities Department
the National Guard
the Paphos Municipality
the British Council
Mantilios Cultural Centre

Οι Πολιτιστικές Υπηρεσίες του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού, ο Κυπριακός Οργανισμός Τουρισμού και το Κυπριακό Κέντρο του Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου ως οργανωτές του Διεθνούς Φεστιβάλ Αρχαίου Ελληνικού Δράματος εκφράζουν τις θερμές ευχαριστίες τους προς

το Τμήμα Αρχαιοτήτων
την Εθνική Φρουρά
το Δήμο Πάφου
το Βρετανικό Συμβούλιο
το Πολιτιστικό Κέντρο Μαντήλιος

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ
«ΜΑΝΤΗΛΙΟΣ»

Ανοίγει και προσφέρει
στο Φιλόμουσο Κοινό της Πάφου

Επίλεκτα έργα Τέχνης
από την Κύπρο μας
και απ' όλο τον κόσμο

Κοπιάστε στα εγκαίνια μας
το Σάββατο 13 Οκτωβρίου 2001 και ώρα 8.00 μ.μ.

ΣΤΟΧΟΙ ΜΑΣ:

- Η προώθηση των Κυπρίων Καλλιτεχνών
σε όλα τα επίπεδα της Τέχνης
- Η Φιλοξενία Ξένων Καλλιτεχνών και κυρίως από τις μεσογειακές
χώρες για εμπλουτισμό ιδεών και τεχνοτροπίας.
- Η καθόλα απέριττη προβολή της Κυπριακής Κουλτούρας.

Διεύθυνση:
Coral Bay, P.O.Box 62422, P.C. 8099 Paphos - Cyprus
Tel. 357-6-621711, Fax: 357-6-621742 & 621743
http://www.leptos-hotels.com E-mail:coralbay@cytanet.com.cy

PM01.1

ΔΙΕΘΝΕΣ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΡΧΑΙΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

ΑΡΧΑΙΟ ΩΔΕΙΟ ΠΑΦΟΥ
8-30 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Τετάρτη 8 Αυγούστου 8.30 μ.μ. - Πέμπτη 9 Αυγούστου, 9 μ.μ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ του Ευριπίδη

ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ (ΕΛΛΑΔΑ)

Σάββατο 11 Αυγούστου - Κυριακή 12 Αυγούστου, 9 μ.μ.

ΒΑΚΧΕΣ του Ευριπίδη

ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ

Τετάρτη 15 Αυγούστου - Πέμπτη 16 Αυγούστου, 9 μ.μ.

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ του Ευριπίδη

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ «ΘΙΑΣΟΣ» (ΑΓΓΛΙΑ)

ΑΝΤΙΓΟΝΗ του Σοφοκλή

ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΛΙΘΟΥΑΝΙΑΣ

Σάββατο 18 Αυγούστου - Κυριακή 19 Αυγούστου, 9 μ.μ.

ΝΕΦΕΛΕΣ του Αριστοφάνη

ΘΕΑΤΡΟ ΜΑΛΙ ΤΗΣ ΜΟΣΧΑΣ

Πέμπτη 23 Αυγούστου - Παρασκευή 24 Αυγ[illegible]ου, 9 μ.μ.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ

ΘΕΑΤΡΟ ΣΛΑΒΑ, ΣΟΥΗΔΙΑΣ

Κυριακή 26 Αυγούστου - Δευτέρα 27 Αυγούστου, 9 μ.μ.

Επιλογές από σκηνές Αρχαίου Ελληνικού Δράματος

Τρίτη 28 Αυγούστου - Τετάρτη 29 Αυγούστου, 9 μ.μ.

ΜΗΔΕΙΑ του Ευριπίδη

ΘΕΑΤΡΟ ΒΑΒΕΛ (ΣΚΩΤΙΑ) - Συμμετοχή Βρετανικού Συμβουλίου

Πέμπτη 30 Αυγούστου, 9 μ.μ.

Επιλογές από σκηνές Αρχαίου Ελληνικού Δράματος

Οργανωτές: Κυπριακό Κέντρο Δ.Ι.Θεάτρου, Πολιτιστικές Υπηρεσίες Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού, Κυπριακός Οργανισμός Τουρισμού. Με τη στήριξη του Δήμου Πάφου.

ΧΟΡΗΓΟΣ ΠΡΟΒΟΛΗΣ:
ΜΑΝΤΗΛΙΟΣ
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΑΦΙΑΚΟ ΚΕΝΤΡΟ